

Европска десница у успону, српска у слободном паду - Шта је то што уништава домаће националне странке? Док широм Европе десница незаустављиво јача, на српској политичкој сцени ситуација је потпуно другачија - странке деснице на самим су маргинама, па чак тешко да би успеле да прескоче и цензус ако је веровати истраживанима. Разлога је више, сматрају стручњаци, а неки од већих су, како кажу, чињеница да је наша десница заостала у времену, као и превелике сујете лидера.

Наиме, десничарске странке бележе историјски раст у Европи. Процењује се да је за њих готово сваки четврти глас бирача. Анализе показују да је удео гласача крајње деснице у Европи порастао на више од 23 посто, у неким земљама чак и до 30 одсто, док је пре десет година тај проценат био само 10 одсто.

Политички аналитичар Ђорђе Вукадиновић за Директно.рс потврђује да, уз наравно повремене регионалне осцилације, странке деснице расту или барем доста добро стоје у великом делу европских земаља а да је чињеница да су код нас из различитих разлога у

проблемима разне врсте. Како каже, постоји више разлога за то.

Политичка ситуација у Србији је таква да иницира, подстиче и тражи укрупњавање, чак и независно од битке за цензус. А представници националних странака под разним изговорима и оправдањима углавном нису ишли у том правцу

- Један разлог јесте њихов уситњен наступ на изборима. Политичка ситуација у Србији је таква да иницира, подстиче и тражи укрупњавање, чак и независно од битке за цензус. А представници националних странака под разним изговорима и оправдањима углавном нису ишли у том правцу и за то су платили цену на различите начине. Ни њихове колеге са другог политичког спектра не стоје баш стајно по том питању, али они се некако, иако на једвите јаде, али ипак удруже пред изборе - указује Вукадиновић.

Други важан разлог је, додаје, то што за разлику од проевропских странака, односно прозападних странака, странке националне деснице имају слабу или никакву медијску и спољнополитичку базу на коју би се могли ослонити и која би им могла помоћи.

- То су на различите начине чинили Брисел и западне амбасаде, као и некада Б92, а сада Јунајтед медија, који су били ослонац и база проевропским странкама. А странке српске националне деснице су помало спољнополитички и медијски сирочићи. То пак не оправдава и не амнестира чиненицу да има превише сујета међу њима - каже Вукадиновић.

Десне, националне и патриотске снаге потенцијално би могле да представљају претњу бирачком корпусу власти. Управо зато им режим посвећује посебну пажњу, настојећи да их међусобно посвађа, маргинализује или апсорбује

Ипак, сматра да проблем није искључиво у међусобним сујетама, иако оцењује да би у том погледу морали да покажу више ширине.

Кључно је што, за разлику од проевропских странака, које Вучића често нервирају и жестоко га нападају, али му не угрожавају бирачко тело, десне, националне и патриотске снаге потенцијално би могле да представљају претњу бирачком корпусу власти. Управо зато им режим посвећује посебну пажњу, настојећи да их међусобно посвађа, маргинализује или апсорбује, као што је то учинио са Шапићем, Стаматовићем и Заветницима. Без обзира на то колико су данас слаби, режим од њих, по правилу, више зазире него од проевропске опозиције - закључује Вукадиновић.

(директно.рс, НСПМ)